

ژورنال

شماره ۸۴۴

۲۵ سپتامبر ۲۰۲۴ - ۴ مهر ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: محسن ابراهیمی

در این شماره ژورنال:

”تحریم‌ها“ و قتل عام معدن کاران طبس

کیوان جاوید

زندانیان سیاسی در اعتراض به قتل کارگران معدن طبس

سهیلا دالوند

حکومت درمانده در مقابل گوهر عشقی

رضا درویش

”تحریم‌ها“ و قتل‌عام معدن کاران طبس

کیوان جاوید

مسعود پزشکیان در دیدار روز دوشنبه ۲ مهر با آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل در باره انفجار معدن طبس گفت این رخداد تلخ یکی از آثار تحریم‌ها و ممنوعیت ورود تجهیزات به کشورمان است.

برادر محمدجواد بهشتی یکی از قربانیان فاجعه معدن طبس می‌گوید کارگرها روز قبل از فاجعه هشدار داده بودند اینجا گاز هست، اما به آنها گفتند مشکلی نیست یا بر سر کار حاضر شوید یا تسویه حساب کنید. فقط در ۶ ماه ابتدایی امسال،

شاهد اتفاقاتی نظیر ریزش معدن شن و ماسه
دهاقان اصفهان، ریزش معدن شن و ماسه شازند
اراک، ریزش معدن ذغال سنگ آبنیل، حادثه در
معدن قلعه شاهین کرمانشاه، حادثه در معدن
گل کهر سیرجان و... بوده‌ایم.

لازم به ذکر است معدن زغال سنگ معدنچو با
ذخیره اکتشافی ۷۵.۲ میلیارد تن زغال سنگ
کک شو و حرارتی از بزرگ‌ترین منابع زغالی
ایران محسوب می‌شود و با حجم بالای سوددهی،
خالص دریافتی یک کارگر در عمق ۷۰۰ متری،
در سال گذشته فقط ۸ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان
در ماه بوده است.

انفجار این معدن ربطی به تحریم‌ها هم ندارد.

حتی اگر ممنوعیت تجهیزات سنجش گاز متان حقیقت داشت که ندارد، رژیم می که هر روز با لاف و گزاف، غنی کردن اورانیوم با غلظت بالا را به رخ جهان می کشد و ابزارش را در بازار سیاه روسیه و کره شمالی و چین و... فراهم می کند، اگر تنها یک سرسوزن به فکر جان کارگران بود، می توانست چنین امکانات ساده‌ای را فراهم کند، یا در داخل ایران بسازد. رژیم می که دست به تولید انبوه پهپاد می زند و به روسیه صادر می کند و در اختیار نیروهای نیابتی خود می گذارد و افتخار می کند که موشک بالستیک با برد ۲۰۰۰ کیلومتری تولید می کند، حتماً می تواند تجهیزات هشداردهنده گازهای خطرناک در دل معدن را هم فراهم کند.

نباید به رژیم اسلامی اجازه داد پشت تحریم‌ها پنهان شود و شانه از بار جنایتی که خود بانی آن است خالی کند. در جواب به این حکومت همان حرف اسماعیل بخشی را باید تکرار کرد، حرفی که وسیعاً در میان تشکلهای مختلف کارگری و فعالین اجتماعی بازتاب یافته است: #ایرانم_اعتصاب. هر کجا که هستیم اعتصاب را فریاد بزنیم. کارگران همه معادن می‌توانند سوت آغاز اعتصاب را به صدا در بیاورند.

زندانیان سیاسی در اعتراض به

قتل کارگران معدن طبس

سهیلا دالوند

زندانیان سیاسی و عقیدتی در ادامه کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" در سی و پنجمین هفته اعتصاب‌غذا در اعتراض علیه اعدام، قتل عمد حکومتی، روز سه‌شنبه سوم مهر ۱۴۰۳ در ۲۱ زندان مختلف کشور در ارتباط با فاجعه تکان‌دهنده معدن ایرانجوی در شهر طبس با انتشار بیانیه‌ای اعلام کردند:

"روز یکشنبه یکم مهرماه با شروع سال تحصیلی جدید، شاهد فاجعه معدن در شهر طبس بودیم

که در این فاجعه ۵۲ نفر از کارگران معدن جان خود معدن در شهر طبس را از دست داده و تعدادی نیز مجروح شدند. کارگرانی که در محیطی بدون کمترین ایمنی برای مخارج اولیه زندگی با به خطر انداختن جانشان، نان خانواده‌شان را تأمین می‌کردند. این نوع فجایع که به دفعات در کشور اتفاق افتاده است حاصل فساد و ناکارآمدی ساختاری حکومت استبدادی است که ضمن چپاول و غارت دسترنج مردم زحمت کش ایران، هرگز پاسخگوی عملکرد فاجعه‌آفرین خود نیز نبوده است.

جامعه در مقابل این کشتار کارگران معدن مملو از خشم و نفرت و اندوه است. شریفه محمدی فعال کارگری محکوم به اعدام از درون زندان می‌نویسد

که خبر مرگ ”کارگران معدن در طبرس لرزه بر
جانم انداخت؛ فاجعه‌ای دیگر! از پشت میله‌های
زندان به خانواده‌های این عزیزان تسلیت می‌گویم
و به هم‌طبقه‌ای‌هایم که این روزها شرایط سخت
زندگی و معیشت بر دوششان سنگینی می‌کند.“

خانواده‌های دادخواه هم اعلام کرده‌اند که
”عزیزان ما نه‌تنها به واسطه گلوله و طناب دار،
بلکه به دست حکومت سرمایه‌دارانی که در
سایه مافیاهای مفت‌خور عمل می‌کنند، به قتل
رسیده‌اند. این حکومتی است که برای حفظ
قدرت، چپاول و انباشت ثروت، جان انسان‌ها را
قربانی می‌کند.“

زندانیان سیاسی و عقیدتی که در صف اول مبارزه

علیه ظلم و بی عدالتی هستند، با بیانییه اعتراضی خود علیه قتل کارگران در معدن به دفاع و حمایت از کارگران برخاسته‌اند، در کنار خانواده‌های داغدار معدنچیان به قتل رسیده ایستاده‌اند و علیه یکی از بی رحمانه‌ترین ستم‌ها به پا خاسته‌اند. این یک جلوه دیگر از اتحاد مبارزین سیاسی حق طلب زیر احکام سنگین در زندان، با محروم‌ترین و ستم‌دیده‌ترین بخش‌های جامعه، با کارگران است. این اعلام همبستگی جسورانه با کارگران علیه حکومت چوبه‌های دار، حکومت استثمارگر و چپاولگر و ضد کارگر، این دفاع از شان و منزلت انسان‌ها شایسته بیشترین احترام‌ها است.

حکومت در مانده در مقابل گوهر عشقی

رضا درویش

بر اساس خبری که در صفحه گوهر عشقی در شبکه ایکس منتشر شده، روز دوم مهر نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی محل سکونت او را محاصره کرده تا به این وسیله از تحصن وی در مقابل دفتر سازمان ملل در تهران جلوگیری کنند. این تحصن در اعتراض به بازداشت دایه مینا سلطانی مادر شهریار محمدی پیش‌تر در یک پیام ویدئویی توسط گوهر عشقی اعلام شده بود.

گوهر عشقی مادر دادخواهی است که فرزندش ستار بهشتی، وبلاگ‌نویس، در آبان سال ۹۱ زیر

شکنجه دژخیمان رژیم به قتل رسید. این مادر دادخواه بارها حمایت و همراهی خود را با دیگر دادخواهان همچون ماشاءالله کرمی و خانواده پویا بختیاری و نیز حمایتش از شریفه محمدی و پخشان عزیزی که در خطر اعدام هستند اعلام نموده است.

حکومت اسلامی از خانواده‌های دادخواه در هراس است. این رژیم راه منتهی به مزار جان‌باختگان را مسدود می‌کند چرا که می‌داند حضور خانواده‌ها در مراسم یادبود جان‌باختگان با حمایت گسترده مردم روبرو شده و سریعاً به تجمعات اعتراضی تبدیل می‌شود. بدیهی است رژیم از تداوم جنبش دادخواهی و حمایت مردم معترض از این جنبش و دیگر جنبش‌های اعتراضی موجود در

جامعه وحشت دارد. ترس حکومت از گسترش و یکپارچگی اعتراضات مردم بر هیچ کس پوشیده نیست. رژیم حتی از تحویل پیکر جانباختگان به خانواده‌هایشان ترس دارد. رژیم به خوبی می‌داند متصل شدن جنبش دادخواهی به دیگر جنبش‌های اعتراضی، همچون جنبش زنان علیه حجاب اجباری و نیز اعتراضات و اعتصابات کارگران و پرستاران به طرز غیر قابل انکاری با بی‌اثر ساختن دستگاه سرکوب این امکان را برای مردم فراهم می‌کند که رژیم را بار دیگر به سمت لبه پرتگاه سوق دهند.

در واقع اقدام رژیم به حبس خانگی گوهر عشقی با آگاهی از تأثیرگذاری جنبش دادخواهی بروی سایر جنبش‌های اعتراضی بوده است و به همین دلیل در مقابل قصد او برای تحصن در مقابل

دفتر سازمان ملل در تهران به حبس خانگی او و محاصره به وسیله نیروهای امنیتی روی آورده است.

از گوهر عشقی این نماد مقاومت در جنبش دادخواهی به طور گسترده حمایت کنیم و برای پایان فوری و بی قید و شرط حبس خانگی این مادر دادخواه و معترض متحدانه مبارزه کنیم. این رژیم همانطور که گوهر عشقی به درستی گفته یک طبل تو خالی است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال